

Publicerad 2021-03-07 22:03 av Nicke Pistol

..om att ett hus faktiskt kan tala.

i barndomstrakterna.

i dig såg jag livet
men också lidandet, sorgen
vid ett gammalt köksbord
i en galen drömvärld.
och en skata ropade:
öppna upp ditt fönster!
men du hörde inte ropet
du såg aldrig ut.
gamla tapetvåder
som börjat smulas sönder
landar på det gistna golvet
bland råttskit och gammal hud.
och din fasad började rämna
flagande färg likt nysnö mot gräset
takpannor bevuxna med mossor
men inte bryr du dig om det.
solblekta porträtt mot väggarna
av svunna tiders livsöden
en sprucken vas i hörnet
bilden av ett adjö.
där döden klev in och bebodde ditt inre
sakta tömde dig på energi
aldrig mer en brinnande kamin
som värmer din frusna själ.
och när takstolar viker sig
niger inför tiden
av jord var du kommen
av jord ska du åter bli.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nicke Pistol med Poeter.se id #140828 innehar upphovsrätten